

ministeriet i Forening, henvises til det for sidstnævnte Ministeriums Vedkommende i saa Henseende stillede Forslag (§ 23 L. k.).

Til II. E. Samme Beløb som i Finansaaret 1902—03.

Til II. F. Ved Finansloven for 1902—03 er der i Fortsættelse af en Række tidligere Bevillinger til Professor, Højskolelærer la Cour til Forsøg angaaende Vindkraftens Anvendelse bevilget et Beløb af 10,000 Kr. Under Hensyn til, at de af Professor la Cour foretagne Forsøg angaaende Vindens Arbejdsevne, maa anses afsluttede, blev der imidlertid under de angaaende denne Bevilling i Folketinget i forrige Samling førte Forhandlinger fra forskellige Sider udtalt Ønske om, at det blev gjort til Genstand for nærmere Undersøgelse, som der maatte være tilstrækkelig Grund til at fortsætte med en Bevilling i det angivne Øjemed.

Efter at der i denne Anledning har været givet Professor la Cour Lejlighed til at udtale sig i Sagen, har man fra ham modtaget hosfølgende Skrivelse af 5te August d. A. hvoraf fremgaar, at Forsøgsmøllens Virksomhed i den senere Tid særlig har været rettet paa Elektricitetens Anvendelse i Landbrugets Tjeneste, og at disse Forsøg ønskes fortsatte og afsluttede, samtidig med at de opnaaede Resultater paa det praktiske Omraade gøres let tilgængelige; i dette Øjemed tænkes blandt andet afholdt Kursus til Vejledning med Hensyn til Indretningen af mindre Elektricitetsværker. Forsøgsmøllen, der er i Besiddelse af talrige Apparater og Maskiner i denne Henseende, og hvor disse kunne ses i Virksomhed og illustrere Undervisningen samt tildels kunne være Øvelsesapparat for Deltagerne, formenes at være et naturligt Midtpunkt for denne Oplyningsgren.

Da man i Henhold til foranstaaende maa holde for, at de ommeldte Forsøg (og den hele til disse knyttede Virksomhed til at fremme Anvendelsen af Elektriciteten gennem mindre Værker, hvortil Vindkraften anvendes, vil kunne faa en ikke ringe Betydning, særlig for Landbruget, og da man derhos maa finde det uheldigt ved en fuldstændig Inddragelse af den hidtil ydede Understøttelse pludselig at standse den gennem Forsøgsmøllen i en Aarrække udøvede Virksomhed, har man i Overensstemmelse med den fra Professor la Cour derom fremkomne Indstilling foreslaaet en Bevilling af 7,000 Kr. til de omhandlede Forsøg.

Til II. G. 1. a. Ved Finansloven for 1902—03 er som Honorar til Patentkommissionens Medlemmer bevilget et Beløb af 17,200 Kr., nemlig et almindeligt Honorar af 2,000 Kr. til hvert af de 7 i Henhold til Patentlov af 13. April 1894 § 9, jfr. Lov af 16. Marts 1900, udnævnte Medlemmer med et Tillæg af 2,000 Kr. for Formanden, og et Tillæg af 1,200 Kr. for det Medlem, der bistaar Formanden ved de denne som saadan paahvilende Forretninger og i hans Forfald fungerer som Formand. Det almindelige Honorar foreslaas nu forhøjet til 3,000 Kr. for de 4 Medlemmers Vedkommende, der have haft Sæde i Patentkommissionen siden dens Oprettelse. Idet man angaaende tidligere Forslag i samme Retning kan henvide til Bemærkningerne til Forslag til Finanslov for 1900—01 (Rigsdagstidenden for 1899—1900, Tillæg A., Sp. 785—786), og for 1901—02 (Rigsdagstidenden for 1900—01, Tillæg A., Sp. 749—750), skal man yderligere bemærke følgende: Det nuværende Vederlags ringe Størrelse lægger Hindringer i Vejen for en særdeles ønskelig Ændring i Kommissionens Arbejdsmaade. Arbejdsgangen har hidtil været den, at Sagerne efter deres Beskaffenhed fordeles mellem de tekniske Medlemmer, der da afgive Betænkning over dem og forelægge disse Betænkninger i Kommissionsmøderne. Sagernes Talrigthed — i hvert Kommissionsmøde behandles for Tiden ca. 80 Sager — medfører imidlertid, at den Behandling, der i Kommissionsmødet gives hver enkelt Sag, ikke kan blive meget indgaaende og derfor væsentlig maa støtte sig til den foreliggende, af et enkelt Medlem afgivne Betænkning. Den alsidige Bedømmelse, som skulde